

[Kirsten Jacobsen.]

over, at ministeren nu endelig er fremkommet med et forslag, som i hvert fald kan skabe den nødvendige debat om dette vigtige emne. Det er også efter min mening næsten det eneste, det kan skabe.

Med den glæde og optimisme satte jeg mig til at læse forslaget, som ifølge ministerens egne bemærkninger er et udtryk for, at man nu fra socialdemokratiets side har fundet de vises sten. Jeg må indrømme, at et af de første spørgsmål, jeg stillede mig selv, var: er dette forslag virkelig et udtryk for, at man fra ministerens side har forsøgt alvorligt at løse problemerne omkring ægtefællesbeskatning, eller er det bare et udtryk for, at man har en dårlig samvittighed i anledning af kvindeåret? Jeg må sige, at jeg tror nok, ministeren lider lidt af begge dele, og hvis jeg har ret, må jeg sige, at ministeren er i besiddelse af utrolige evner. De gør ham næsten berettiget til at få et engagement i Cirkus Benneweis' næste forestilling, for større illusionsnummer har jeg i hvert fald sjældent været vidne til, i hvert fald ikke i denne sal.

Jeg skal prøve at belyse, hvorfor jeg synes, det er så grelt, ved at kommentere enkelte af lovforslagets paragraffer.

§ 4, stk. 4, fortæller os, at formueindkomsten skal beskattes hos den ægtefælle, der efter ægteskabsloven har rådighed over det pågældende formuegode. Vi ved, at dette i praksis er uhyre svært at definere, og hvor mange vanskeligheder netop dette har medført, og ministeren indrømmer det såmænd også selv ved at gøre opmærksom på i næste punktum, at hvis man ikke kan foretage denne sondring, så skal der ske beskatning med halvdelen til hver ægtefælle. Men selv om det er en vanskelig og svært administrerbar formulering, så indebærer den dog den ene fordel, at folk i relation til netop denne paragraf — og jeg understreger kun i relation til denne paragraf — bliver beskattet ens, hvad enten de lever papirløst eller i ægteskab.

Det vigtigste ved lovforslaget, men desværre også det værste, er § 35 A. For det første er den aldeles uforståelig, og den vil give anledning til fortolkningsmuligheder, ja, jeg kan slet ikke forestille mig, hvilke dimensioner de vil blive af. Tænk blot, hvordan man skal finde ud af, hvad der rent fak-

tisk er arbejdsindkomst, og hvad der er formueindkomst. Jeg vil godt spørge ministeren: hvis jeg nu som ejendomsmægler sælger en ejendom, som jeg bebør, og bliver indkomstbeskattet, er den fortjeneste, som jeg derved opnår, så en arbejdsindkomst, eller er det en formueindkomst?

Dernæst kommer vi til selve beregningsmåden, og her er det, det store illusionsnummer begynder. Ifølge § 35 A, stk. 2, beregnes skatten af hver ægtefælles formueindkomst på den måde, at man lægger begge ægtefælles formueindkomster sammen og beregner beskatningsprocenten hos den ægtefælle, som har den største arbejdsindkomst. Hvis man vil prøve den beregningsmetode i praksis, betyder det ganske enkelt, at i de tilfælde, hvor hustruen har den største arbejdsindkomst, beskattes formueindkomsten højere, end den ville være blevet beskattet efter gældende regler.

Jeg skal forskåne ministeren for her i salen at blive eksamineret i, hvordan ligningen skulle stilles op, hvis nu ægtefællernes indkomster skulle have været beskattet efter en eller flere dobbeltbeskatningskonventioner. Det var blevet nogle morsomme regnestykker i relation til § 35 A, og jeg vil godt spørge: mon det er det, ministeren kalder ligestilling og særbeskatning? Det er i hvert fald ikke det, jeg forstår ved de to begreber.

Og reglerne i § 72, stk. 2, om udpantning af den anden ægtefælles skattegæld er udformet efter nøjagtig det samme princip. Ifølge stk. 1 kan man principielt ikke foretage udpantning i den anden ægtefælles ejendom, men når man ender ved stk. 2, så har man næsten samme rettigheder til at foretage udpantning, som man har i dag.

Jeg kan love ministeren, at fremskridtspartiet vil deltage i udvalgsarbejdet med en sådan ihærdighed, at problemerne skal blive løst på en tilbundsgående måde, og vi vil sørge for, at der kommer noget konkret ud af dette lovforslag, ved at stille de nødvendige ændringsforslag, sådan at loven både bliver til at forstå og til at administrere, men vigtigst af alt så den også i realiteten giver det, som ministeren selv har skrevet i lovforslagets titel, nemlig en skattemæssig ligestilling af ægtefællerne, og ikke som nu bliver et forsøg på at dulme en dårlig samvittighed ved at stikke folk blå i øjnene.